

Uit de krant:

Dakloze man alarmeert buurt

Nu al ruim twee weken bivakkeert een dakloze man op een bankje langs het spoor in Eindhoven. Buurtbewoners uiten hun verontwaardiging dat er niks gebeurt, dat er geen hulp geboden wordt door de instanties. De man zelf is moeilijk aanspreekbaar en maakt steeds duidelijk dat hij geen hulp nodig heeft. De gemeente geeft in een reactie aan dat zij aan deze situatie (nog) weinig kan doen, maar dat ze het wel in de gaten houdt.

1.

Een zachte voorjaarsbries stuwde het water zodat lichte golfjes de boot een beetje lieten deinen. Het was het eerste weekend dat de zon liet voelen dat het voorjaar eraan kwam. Een weekend om van te profiteren. Het maakte duidelijk dat de winter zijn positie had opgegeven en het stokje had doorgegeven aan de lente. Het stel op de boot kon zich verheugen op een heerlijk weekend.

Hij had haar uitgenodigd om samen te gaan zeilen met zijn eigen boot. Het voorstel was enthousiast ontvangen, al had ze daar wel wat voor moeten regelen, vooral een goede smoes thuis.

Zijn zeilboot was een geschenk van zijn vader, ook een enthousiaste zeiler. Hij is van bouwjaar 1980, een polyester kajuitzeilboot Jaguar 25 met inboard dieselmotor, vier slaappleatsen, een pomptoilet en stromend water. ongeveer 7 meter lang, 2,5 meter breed en een diepgang van bijna 1,5 meter.

Toen ze het jacht zag, was ze verbaasd.

'Het is best een grote zeilboot. Kun je daar in je eentje mee gaan zeilen?'

'In principe wel, al is met z'n tweeën wel wat comfortabeler. Als ik alleen ga, heb ik er mijn handen wel aan vol.'

Zij wist niet beter of hij was vrijgezel, wat haar verbaasde van zo'n aantrekkelijke man. Het was voor haar de eerste keer dat ze een weekend weg was van huis. Ze was zelf dan wel getrouwd, maar haar huwelijk stond onder druk. Dat ze nu bij hem was betekende veel voor haar, ook dat ze eraan toe was een knoop door te hakken. Dat maakte dit weekend extra spannend, maar haar opwinding zorgde ervoor dat ze die spanning snel vergat.

Eenmaal op het jacht en afdalend in de kajuit, slaakte ze een kreetje.

'Wat een ruimte in zo'n boot, dit had ik echt niet verwacht.'

'De boot is heel efficiënt ingericht. Met toilet, keukentje, eettafel en ruime slaapgelegenheid. Wat denk je, kunnen we hier het weekend mee doorkomen?'

Ze keek hem verliefd aan en leunde tegen zijn borst.

'Ik verheug me nu nog meer op ons weekend,' fluisterde ze in zijn oor, waarbij ze aan zijn oorleltje sabbelde.

Dat bezorgde hem een rilling, hij kon hier niet goed tegen, maar vond het wel lekker. Deze vrouw was een plaatje om te zien. Ze was niet groot, zo'n 1.70 meter, had volle borsten, een heerlijk figuur, niet dik maar zeker ook niet mager, een mooi en levendig gezicht en was duidelijk toe aan een ontspannen weekend.

Dat zou hij haar gaan geven.

'Ik ben gek op zeilen en kom er eigenlijk veel te weinig toe. Maar met zo'n prachtig gezelschap geniet ik extra. Let maar eens op, je wordt straks alleen al door de deining op het water erg opgewonden.'

'Of door jou,' bracht ze met een hese stem uit.

Hun monden vonden elkaar in een innige zoen, die bevestigde dat ze een spannend weekend tegemoet gingen.

Na eerst hun spullen opgeborgen te hebben, verlieten ze de boot om op een terrasje aan de kade in Huizen een cappuccino te drinken met daarbij een warme appeltaartpunt met een flinke toef slagroom. Het was een mooi begin van wat een onvergetelijk weekend moest worden. Tegen het middaguur gingen ze terug aan boord en gebruikten de voorjaarsbries om rustig uit te varen en de boot zachtjes over het Gooimeer te laten deinen.

Ze hadden elkaar een maand of vier geleden leren kennen op een plek waar hij toevallig terecht was gekomen. Na deze onverwachte kennismaking zocht hij haar vaker op, gingen ze elkaar leuk vinden en kregen ze een soort relatie. In hun gesprekken was het hem duidelijk geworden dat haar huwelijk op instorten stond. Daarin zag hij een kans om haar uit te nodigen voor een weekendje zeilen. Ze hoefde niet lang na te denken om de uitnodiging te aanvaarden. Haar man ging dat weekend met vrienden op de motor weg, wat erg goed uitkwam. Door de spanning in haar huwelijk was ze er heel erg aan toe eens een liefdevol weekend door te brengen, want echte genegenheid had ze al lange tijd niet meer gekend. Ze was er helemaal klaar voor en had zich voorgenomen om zich helemaal te geven. Alles wat ze aan genegenheid

in zich had, had ze al maanden, nee jaren opgekropt. Ze voelde zich als een vulkaan die op uitbarsten stond. Iedere keer als ze naar hem keek, liep haar temperatuur op, voelde ze een warmte die ze al jaren niet meer gevoeld had. Dit zou wel eens de man kunnen worden die haar uit haar mislukte huwelijk kon redden. Iedere aanraking door hem voelde ze door haar hele lichaam. De avond kon wat haar betreft niet snel genoeg komen.

Eind van de middag, na een heerlijke tocht die ze grotendeels in zijn armen had doorgebracht, kwamen ze terug in Huizen, de thuishaven van de zeilboot. Eenmaal aangelegd, nam hij haar in zijn armen en stonden ze eerst een tijdje in een heftige omstrengeling van elkaar te genieten. Of ze toen hun evenwicht verloren of hij haar opzettelijk een duwtje gaf, maakte niks uit, ze vielen languit op het bed en rukten wild de kleren van elkaars lijf om vervolgens ongeremd van hun naaktheid te genieten. Hij verkende haar lichaam met zijn tong, ook op haar heerlijkste plekje en wist haar daarmee al naar een eerste hoogtepunt te brengen. En hij ging door, nam haar borsten in zijn mond, zo ver als hij kon, bespeelde haar tepels met zijn tong en liet zijn handen over haar hele lichaam zwerven. Toen hij even later op haar ging liggen en zijn lid bij haar naar binnen liet glijden, werd ze gek. Ze kronkelde in alle richtingen en hij begon steeds heftiger te bewegen. Het duurde niet lang voor ze beiden tegelijkertijd een hoogtepunt bereikten, wat met luide kreten door haar werd bevestigd. Ze bleven voldaan en bezweet naast elkaar op bed liggen om bij te komen, terwijl hij haar bleef strelen. Nadat ze wat waren bijgekomen, werd er gedoucht en kleedden ze zich aan.

Rond half zeven verlieten ze de boot, elkaars handen vasthoudend, voor een sfeervol etentje in een restaurant met uitzicht over het Gooimeer.

'Hoe lang heb je deze boot al?' vroeg ze hem.

'Al sinds mijn studententijd. Het is een geschenk van mijn vader voor het behalen van mijn eindexamen.'

'Je bent dus niet alleen erg ervaren, maar ook een echte zeilfanaat, heb ik de indruk.'

'Dat heb je dan goed begrepen. Lijkt jou dat wat, af en toe een weekendje gaan zeilen?' wilde hij van haar weten.

'Dat kan ik je na dit weekend vertellen,' was haar antwoord, waarbij ze hem verleidelijk toelachte.

'Als het daarvan afhangt, zal het wel goed komen.'

Later die avond, nadat ze in de boot eerst nog een wijntje hadden gedronken, kropen ze steeds dichterbij elkaar aan. Hun tongen zochten elkaar op en door de stimulerende werking van de alcohol kenden ze al snel geen beperkingen meer. Hun kleren vlogen door de boot en opnieuw verkenden ze elkaars lichamen met handen en tongen. Ze vergaten alles om zich heen en ook om na te denken over zoiets als veilig vrijen. Het schommelen van de boot ontging hen helemaal, of het moet hun onbewust tot nog meer hebben gestimuleerd, zeker toen ze volledig in elkaar opgingen en met heftige bewegingen hun hoogtepunt bereikten.

Na een korte pauze, waarbij een paar slokken wijn hen nieuwe energie leken te geven, zetten ze hun paringsspel voort en dachten nergens anders meer aan dan aan hoe ze hun opwindende maximale vrijheid konden geven. Voor haar voelde dit als een bevestiging dat ze gevonden had wat ze al lange tijd kwijt was. Ze zou bijna zijn vergeten hoe lekker seks kon zijn, hoe bevrijdend het kon werken. Ze wist het zeker, dit was de man die haar een nieuwe toekomst kon geven. De komende tijd moest ze nadenken hoe ze haar huwelijk kon beëindigen. Ze was toe aan een nieuwe kans. Ze leefden al jaren langs elkaar heen, hij was altijd bezig met zijn motor. Ze hadden geen kinderen, wat nu goed uitkwam en woonden in het huis van haar ouders. In feite stond haar weinig in de weg om er een eind aan te maken, al zou dat niet vanzelf gaan. Ze was er inmiddels van overtuigd dat ze geen keuze meer had, dat het gewoon moest gebeuren. Maar dat was voor later, nu wilde ze maximaal genieten van dit weekend en van deze heerlijke man.

Tegen middernacht lagen ze uitgeput en zwetend van genot elkaar aan te kijken.

'Wat een heerlijke vrouw ben je toch. Ik hoop dat dit het begin van iets heel moois zal zijn,' wist hij met schorre stem en een diepe zucht uit te brengen.

Er verscheen een gelukzalige lach op haar gezicht, waarna ze hem zachtjes in zijn oor fluisterde:

'Dit had ik zo ontzettend nodig. Je hebt de vrouw in mij weer wakker geschud en die vrouw wil nog veel meer. Dus ja, dit is nog maar het begin.'

Ze omklemden elkaar stevig en vielen even later in deze omstrengeling in slaap. Vaak gingen zijn dromen over zeilen en grote zeilschepen, zoals die af en toe tijdens Sail in Amsterdam te bewonderen waren. Zijn liefde voor zeilschepen vond haar climax bij het aanschouwen van die geweldige tall ships. Die schepen voeren met grote regelmaat door zijn dromen. Het was dan ook niet zo vreemd dat vannacht, in zijn eigen zeilboot met een prachtige vrouw in zijn armen en na zo intens de liefde met haar bedreven te hebben, er in zijn droom beelden verschenen van Kate en Leonardo in een liefdevolle omhelzing op de boeg van de

Titanic. Zo zag hij zichzelf ook staan, met haar. Wat kon er opwindender zijn dan samen met haar op de boeg van de "Stad Amsterdam" staan. Een beeld dat voor altijd in zijn hoofd zou blijven rondspoken. Door het lichte deinen van de boot dreef hij ver weg over de golven van deze droom.